

LANDSORGANISASJONEN I NORGE

R E F E R A T

REPRESENTANTSKAPSMØTE

14. APRIL 2011

Åpning

INNHOLDSFORTEGNELSE

Trold Hestnes fra Arbeiderbevegelsen arkiv og historisk fondene med "Is byvænder i hand og hold"

Side

Talerliste	3
Åpning	4
Godkjenning av møteinnkalling	
Godkjenning av dagsorden	
Godkjenning av forretningsorden	
Valg av dirigent	

Mellomoppgjøret 2011	4
----------------------------	---

Avslutning	13
------------------	----

Navneliste	16
------------------	----

Forslag til dagorden for åpning og Mellomoppgjøret 2011. Kan vi godkjenne den? Det kan vi.

Godkjenning av forretningsorden

Hvis dere ikke innvender på det så leser jeg ikke den? Det gjør dere selvstendig ikke. Kan vi godkjenne forretningsorden? Det kan vi, da er den godkjent.

Valg av dirigent

Vi foreslår Kristian Tjønn, LO-sekretær til å lede møtet. Kan vi akseptere det? Det kan vi. Da Kristian er det da som tar over ledelsen.

Kristian Tjønn

Takk for det og takk for tilliten. Vi har tenkt å gjøre det slik at vi starter med innledningen til Røss, så tar vi debatten etterpå. På bakgrunn av dette har jeg forberedt et "is-orden"-brev. Det er det om de som ønsker ordet allerede så kan tegne seg under innledningen til Røss. Så da Røss har de muligheten om forhandlingsprosessen i mellomoppgjøret, var det god.

Mellomoppgjøret LO-NRO

Russ Fjell

Ja, når vi først er samlet er det godt om alle ting som jeg synes jeg må gjøre innledningen til å si litt om - så jeg starter med det. Vi har nå i vår som er høytiden igjen har vi et stort ønske.

TALERLISTE

Heidi Fredriksen

Stein Gulbrandsen

Helge Haukeland

Jan Davidsen

Arve Bakke

LOs REPRESENTANTSKAPSMØTE TORSDAG 14. APRIL 2011

Åpning

Trond Henriksen fra Arbeiderbevegelsens arkiv og bibliotek fremførte en egen vise og allsang med "Ta hverandre i handa og hold".

Gerd Kristiansen takket for fremføringen og overrakte blomster.

Roar Flåthen:

Hjertelig velkommen til Representantskapet. Vi er her først og fremst for å godkjenne Mellomoppgjøret, spesielt LO/NHO området, men det kommer vi tilbake til.

Godkjenning av møteinnkalling

Roar Flåthen:

Vi har sendt ut innkalling i brev av 3. mars 2011. Er det noen som har merknader til innkallingen? Det er det ikke, da er møtet lovlig satt.

Godkjenning av dagsorden

Forslag til dagsorden er åpning og Mellomoppgjøret 2011. Kan vi godkjenne den? Det kan vi.

Godkjenning av forretningsorden

Hvis dere ikke insisterer på det så leser jeg ikke den? Det gjør dere selvsagt ikke. Kan vi godkjenne forretningsorden? Det kan vi, da er den godkjent.

Valg av dirigent

Vi foreslår Kristian Tangen, LO-sekretær til å lede møtet. Kan vi akseptere det? Det kan vi. Da Kristian er det du som tar over ledelsen.

Kristian Tangen:

Takk for det og takk for tilliten. Vi har tenkt å gjøre det sånn at vi starter med innledningen til Roar, så tar vi debatten etterpå. På bordene på begge sider ligger forslagsark og "ta-ordet"-lapper. Det er fint om de som ønsker ordet allerede nå kan tegne seg under innledningen til Roar. Så da Roar kan du innlede om forhandlingsresultatet i mellomoppgjøret, vær så god.

Mellomoppgjøret LO – NHO

Roar Flåthen:

Ja, når vi først er samlet er det noen dagsaktuelle ting som jeg synes jeg må benytte anledningen til å si litt om - så jeg starter med det. Vi har nå i vår sett at høyresiden igjen har vist sitt sanne ansikt.

Vi har hatt det vi har kalt Adecco-skandalen, som viser hvor galt det går når profitten er viktigere enn omsorg. Vi har for fulle sett at sosial dumping nå skjer i alle lag i arbeidslivet - også med offentlige penger og med våre skattepenger. Det kan vi selvsagt ikke akseptere. Derfor er det så bra at vi nå har fått avdekket denne galskapen, og at vi nå kan få satt det ordentlig på dagsorden.

Det vi da ser, når dette slår ut her i Oslo og andre plasser i landet, så kommer høyresiden til å prøve å gjøre dette til et arbeidstidsspørsmål, og ikke det det i realiteten er - ren sosial dumping. Hvorfor gjør de det? Jo det for å avlede den egentlige oppmerksomheten i forhold til realitetene, og de kommer med mange gode forslag kan man si... Man skal innføre Nordsjøturnus i sykehjemmene, det er det ene og man angriper oss i fagbevegelsen for det at vi ikke er fleksible nok, og ikke minst at arbeidsmiljøloven ikke er fleksibel. Hvis dere husker i 2005 og går tilbake igjen til det som var de borgelige forslag den gang - nemlig Bondevik-regjeringen sitt forslag til å liberalisere arbeidstidskapittelet. Vi finner jo igjen veldig mye av den samme argumentasjonen deres nå, når de nå angriper oss i forhold til denne situasjonen. Det er bare ett svar på det. Både Siv Jensen og Erna Solberg har nøkkelen til den skuffen hvor Bondeviks forslag til ny arbeidsmiljøloven ligger - det forslaget som den rødgrønne regjeringen stoppet - Siv og Erna har fortsatt den nøkkelen rundt halsen. Og det er bare en forsmak på hva vi kan vente oss hvis de skulle komme til makta i 2013. Jeg vil si det så sterkt at de tapte på mange måter valget i 2005 på grunn av nettopp dette. Den rødgrønne regjeringen vant på mange måter valget i 2005, fordi de var så klare på at dette ville de ikke være med på. Det skal vi også ha med oss videre. Når det gjelder arbeidstidsordningene som nå ligger, har jeg bare lyst til å gi ett lite eksempel på hvor galt det kan bli. Det er at en Nordsjø-ordning passer veldig bra i Nordsjøen - for den er spesialkonstruert for å gjelde i Nordsjøen. Det betyr at når man kommer dit, det er jo Nordsjø-arbeidere fra øverst i Finnmark til Lindesnes i sør, det er også et viktig poeng å ha med seg. Da er jo arbeiderne ute på en oljeplattform i alle fall i 14 dager i strekk. De gjør altså ikke noe annet enn å arbeide, spise, sove og arbeide. Det er det de driver med der ute, litt sosialt har de selvsagt i mellom, men det er det som dette går ut på - alt er lagt til rette for det. Er det sånn vi vil ha det på sykehjemmene for eksempel? At man skal gå 14 dager inne på en institusjon, når du bor kanskje noen kilometer eller ett steinkast unna? Hvor du har små unger som gjerne vil se mammaen eller pappaen sin litt. Det jobber jo folk på et sykehjem, eldrehjem eller en institusjon som er i nærmiljøet. Det er jo hovedrekrutteringen til disse miljøene og det passer jo selvsagt ikke der. Jeg har bare lyst til å illustrere hvor feil dette blir, og alle de ordningene som de da påpeker og angriper oss med. Det er jo blant annet forsøksordninger som våre tillitsvalgte selv har forhandlet fram, og som vi har godkjent. Også angriper de oss for det! Påstår at vi er stivbeinte og ikke er fleksible. Vi har gått igjennom alt dette her og vi godkjenner jo stort sett de fleste søknadene. Det som er så viktig i denne debatten, fordi de i realiteten prøver er - for det første - å angripe oss i fagbevegelsen, våre tillitsvalgte, forbundene, lokalt og - for det andre - er de forslagene og argumentasjonen de har vil jo i prinsippet gå på at de svekker oss til fordel for arbeidsgiverne. Da er det en ting der som er veldig avgjørende, og som vi aldri gir slipp på: det er at innstillingsretten på arbeidstidsordningene som er viktig å videreføre. Den skal altså ikke politikerne røre ved. Derfor var det også viktig at landsmøtet i Arbeiderpartiet også var enig i dette.

Innstillingsretten er en viktig del av vår mulighet til å påvirke arbeidstidsordningene. Bare slik blir det bærekraftig og noe vi kan leve med over tid - og ivareta de som er brukere - men ikke minst de som jobber der.

Dere har sikkert fått med dere at det var landsmøte i det Kongelige norske Arbeiderparti. Vel nå heter det ikke det lenger, bare Arbeiderpartiet - det lyder kanskje ikke fullt så volumiøst - men de har endret navnet. Det er jo også et politisk verktøy som er viktig, hvis en ser hva det fagligpolitiske samarbeidet har betydd for utviklingen i dette landet. Ikke minst lønns- og arbeidsvilkår, og arbeidslivets vilkår. Det var mange ting der som var viktig for oss. Postdirektivet hadde vi uttalt oss om på forhånd. Vi hadde et vedtak på det i Sekretariatet og på kongressen, og Odd Kristian: vi kan vel si det sånn, at på tippespråket så hadde vi helgardert oss, for vi kunne faktisk leve med både det som til syvende og sist kom fra redaksjonskomiteen og det som ble foreslått fra salen. Det er helt i tråd med hva LO selv har vedtatt. Det var veldig bra.

Vi har også gjort ett krafttak for ufrivillig deltid, fortrinnsretten for deltidsansatte i arbeidsmiljøloven skal gjøres reell er veldig viktig og mange andre ting. Helt i tråd med det vi også har krevd.

Sterkere politisk styring av sykehusene, for å nevne noe. I så måte var det veldig mye av dette som ble vedtatt, som er i tråd med LO sine holdninger på viktige spørsmål.

Vi får bare glede oss over at landsmøtet i Arbeiderpartiet sørget for at Arbeiderpartiet fortsatt er på arbeidstakernes side. Det må være ett godt utgangspunkt for kommunevalget.

Kommunevalget kommer vi tilbake til når det gjelder Representantskapet i Stavanger 6.- 7. juni.

Nå skal jeg da gå over til det som er hovedsaken her i dag: det er mellomoppgjøret. Når vi snakker om mellomoppgjøret er det fordi vi lager en reguleringsklausul i hovedoppgjøret på hva som er grunnlaget for forhandlingene. Det skal forhandles om lønnsreguleringer. Forhandlinger skal føres på grunnlag av den økonomiske situasjonen på forhandlingstidspunktet og utsiktene for annet avtaleår, samt pris- og lønnsutvikling så langt i tariffperioden.

Så kan vi si at protokollen som dere har fått utdelt er mer innholdsrik enn det reguleringsbestemmelsen gir grunnlag for, og det skal jeg komme litt tilbake til. Det jeg er veldig glad for, er at vi fikk til en forhandlingsløsning. Det er en styrke for partene og en styrke for forhandlingsinstituttet at vi kan forhandle sentrale løsninger uten å gå til meklingsinstituttet hver eneste gang. Vi har greid det flere ganger i mellomoppgjørene også, det synes jeg er veldig bra.

Jeg mener at resultatet er tilpasset den økonomiske situasjonen. Resultatet bidrar til å trygge sysselsettingen. Det er et godt utgangspunkt for de som kommer etter, fordi i år er det LO/NHO-oppgjøret som er frontfaget i forhold til konkurranseutsatt næring og de som kommer etter. Når det er godt forankret både hos arbeidsgiver- og arbeidstakerorganisasjonene, er det et bra utgangspunkt.

Vi har fortsatt en situasjon i Europa, hvor det ikke er så veldig mange land som har lønnsoppgjør som resulterer i økt kjøpekraft, som dette oppgjøret også vil kunne gi grunnlag for hvis prognosene for inflasjon holder seg på 2%. Vi ser allerede at vi har stabilisert oss når det gjelder sysselsettingssituasjonen, den laveste ledigheten i Europa. Men det er viktig å ha med seg at vi mangler 100 000 jobber før vi er tilbake igjen til samme nivå som før finanskrisa. Vi er på vei oppover, men det er et stykke vei igjen enda. Det betyr at når vi tar ut det vi gjør i år, så er det fordi vi også skal ha vår del av verdiskapningen, og at det er høy produktivitet i det norske samfunnet.

Det går bare bedre og bedre i de fleste områdene - og det er der vi skiller oss veldig fra utlandet. Vi skal huske på at det er veldig mange av våre medlemmer som er avhengige av å få solgt sine varer, produkter og tjenester til utlandet. Det betyr at konkurranseevnen også er et element som vi hensyntar i denne sammenhengen og som er viktig i forhold til frontfagsdiskusjonen.

Så husker dere at NHO var ganske klare – tidlig - med at dette var ett null-oppgjør. Hvis det skulle gis noe så var det bare de uten lokal forhandlingsrett. Det var selvsagt ikke aktuelt for oss å være med på det. Et null-oppgjør ville ramme urettferdig, ikke minst lavtlønnede og kvinner. Vi er veldig glade for at vi kunne legge fram en struktur på dette, hvor vi har ett generelt tillegg på 2 koner, og et lavtlønnstillegg på 1 krone. Vi har et overheng fra i fjor, det er lagt inn en tradisjonell glidning i rammen. Vi treffer jo veldig mange lavtlønnede kvinner med dette lavtlønnstillegget i og med at vi bruker denne 90%, overenskomster under, så er det ca. 50% av alle kvinner i området som får den krona, og den treffer da ca. 27% av området. Dette gis på vanlig måte med virkning fra 1. april.

HSH og SAMFO, hvor blant annet COOP ligger inne, har også gjennomført sitt oppgjør med utgangspunkt i LO/NHO-oppgjøret. Nå står da de andre som ikke er ferdige: Staten, kommunene og de andre i starten for å gjennomføre sine forhandlinger.

Jeg er veldig glad for at vi i dette oppgjøret greide å få gjort et ordentlig grep på sluttvederlagsordningen. Sluttvederlagsordningen er noe som gis til de som blir feks. oppsagt i forbindelse med nedleggelse og store omstillinger - eller ved uføre - er som dere ser fra 50 år og oppover. Før så var sluttvederlaget også en del av den gamle AFP-ordningen. Nå finansieres APF fullt og helt av premien, så nå gjelder uføre for de som mister jobben eller går over på uføre i forhold til de reglene. Dere ser jo selv at det er ganske store endringer i dette sluttvederlaget. Vi har bevisst prøvd å få satsene rundt 59 til 62 så høye som mulig fordi det er de som kan falle ut av arbeidslivet, og som kan ha problemer med å komme inn i AFP. Derfor var det et poeng for oss å få de satsene så høyt som mulig. Vi skal huske på at dette er skattefritt. I tillegg kan arbeidsgiverne legge på halvparten av beløpet på toppen, som også er skattefritt både for oss og bedriften. Derfor måtte dette godkjennes av Regjeringen og finansministeren. Vi sørget for at han også sendte oss et brev, hvor de nye satsene nå er akseptert og vil være skattefritt på vanlig måte. Jeg tror det er viktig nå at vi benytter denne sjansen til å skaffe oss litt mer informasjon om sluttvederlagsordningene ute, slik at de som har krav på dette får det. Vi er ikke helt sikre på om vi er flinke nok til å fortelle våre medlemmer at de faktisk har rett på sluttvederlag. Den oppgaven er noe både vi sentralt og lokalt må ta på alvor. Nå blir dette såpass betydelige beløp, så det ville være veldig synd hvis ikke de som har krav på dette får det. Den oppgaven får vi ta i fellesskap og vi skal bidra med informasjon knyttet til det.

Vi har også revidert bilaget for likestilling - som vi også hadde opp i hovedavtaleforhandlingene - den erstatter det eksisterende 10-punktsprogrammet. I den sammenheng skal vi rette en felles henvendelse til Regjeringen, hvor LO og NHO er enige om å arbeide for en tredelt foreldrepermisjon, og samtidig avskaffe kontantstøtten. Vi ser at det er en aktuell diskusjon i dag hvor Kristelig Folkeparti vil 3-doble, så det er en del motsetninger i den politiske debatten knyttet til dette.

Livslang læring er utrolig viktig. Dette gjelder alle yrkesområder: om det er i produksjonen, tjenesteytende sektor eller i høyere utdannede yrker så er det å ha et program for å oppdatere kunnskap viktig. Vi vet at vi ikke er helt ferdig med EVU-reformen, så vi setter også dette på dagsorden nå. Der ikke noe tvil om at dette med lærlinger og lærlingeplasser er utrolig viktig, for nå ser vi at det begynner å gå oppover igjen. Da skriker arbeidsgiverne etter lærlinger, for plutselig er det ikke nok fagfolk. Vi har mange ting vi kan jobbe med motparten om, men også i tre-partsforhold når det gjelder akkurat dette med livslang læring og kompetanse.

Jeg er veldig glad for - selv om vi ikke kom fullt så langt som vi hadde tenkt - med pensjon i privat sektor. Vi er på ingen måte ferdig med hvordan vi skal organisere pensjonsforholdene i privat sektor, fordi det er altfor lav ytelse når det gjelder de som går på minimumsløsning i OTP. Det var vi som krevde å få en rett til tjenestepensjon for alle, da kom OTP som et resultat av det. Veldig bra, men det er ikke godt nok, så vi må gå videre. Vi har kommet så langt med motparten - som er veldig reservert - å i det hele tatt å snakke om sånne ting. Vi har nå en plattform som vi skal diskutere videre på. Jeg tror at skal vi komme videre på tjenestepensjonsbiten i privat sektor må den bringes inn i et tariffoppgjør. Hvis ikke vi kan legge tariffpolitisk tyngde bak dette spørsmålet er jeg sikker på at vi ikke kommer noe lenger enn det vi er i dag. Jeg varsler at det kan være en framtidig prioritering, men det er alltid lurt å forberede dette best mulig også med motparten - der det er mulig å ha en dialog - så vi gjør det som et resultat av dette.

Sekretariatet har behandlet HSH- og SAMFO- oppgjøret, og godkjent forhandlingsresultatet under forutsetning av at LOs Representantskap godkjenner LO/NHO-oppgjøret på vanlig måte. Jeg legger med dette fram Forhandlingsutvalgets og Sekretariatets enstemmige innstilling til forhandlingsprotokoll for Mellomoppgjøret 2011 i LO/NHO-oppgjøret. Takk for oppmerksomheten.

Kristian Tangen:

Takk for innledningen Roar. Da er vi klar for debatten. Hittil har jeg fått 3 som ønsker å ta ordet. Det er Heidi Fredriksen, Stein Gulbrandsen og Helge Haukeland. Da kan Heidi Fredriksen, Vest-Agder gå på talestolen, så kan Stein Gulbrandsen gjøre seg klar som neste taler.

Debatt

Rep. nr. 105 - Heidi Fredriksen, Vest-Agder fylke:

Representantskapet, kamerater.

Jeg har sjekket med mange av de som jeg representerer her i forhold til tilleggene. De aller fleste er storfornøyde med dette tillegget i mellomoppgjøret. Det som vi må tenke på her er at dette oppgjøret gjelder oss som er i jobb. I min avdeling ved nyttår i fjor, hadde vi 1000 yrkesaktive i Fellesforbundet i Mandal, ved nyttår i år hadde vi bare 800. Ordningen og økningen av sluttvederlaget er knallbra, helt supert Roar.

Men det jeg vil sette søkelyset på her er at det er noen hull i ordningen som vi må se om vi kan få gjort noe med. De viser til de individuelle vilkårene som står i pkt. 3.2. Dette har jeg personlig erfaring med. Jeg har jobbet på en stor bedrift, som i gode tider kunne ta litt samfunnsansvar.

Da Fundia Mandal Stål ble avviklet, tok vi inn en del arbeidstakere og lærte de opp til vårt fag - for de kom fra noe helt annet. Dette var noen av de siste som kom inn på min arbeidsplass, ergo var dette noen av de første som ble overflødig når ting begynte å stramme seg til. Min ene kompis hadde jobbet i over 20 år der som han hadde vært. Han gikk arbeidsledig en stund før han kom til oss. Når han ble overflødig hos oss, hadde han ikke vært der lenge nok til å ha tjent seg opp ny rett i forhold til sluttvederlag. Den gangen som vi så på ansiennitetslisten, og så på dette, så tenkte vi at ok, sluttvederlaget - det vil være et ok plaster på såret. Ved første gangs oppsigelse hadde han ikke fylt 50, så da hadde han ikke rett på noen ting. Det holdt ikke, fordi vilkårene sier at du skal ha minst 10 år sammenhengende i bedriften eller 20 år i bedriften, herav de 3 siste årene i sammenheng eller 15 års sammenhengende medlemskap i sluttvederlagsordningen umiddelbart før slutt dato. Han hadde over 25 år, men han hadde vært 10 måneder arbeidsledig mellom to arbeidsforhold. Det siste kriteriet er at de som er på fellesoverenskomsten for byggfag og elektromontører, hvorav de siste 5 årene i sammenheng. Dette hadde min kamerat oppnådd hvis de hadde hatt VO. Derfor kamerater synes jeg at vi skal gjøre noe med sluttvederlagsordningen - slik at den vil dekke alle. Denne ordningen er laget for slitere og hvem er ikke slitere hvis det ikke er disse som har gått fra jobb til jobb og hatt nedleggingsspøkelset over seg? Min kamerat er ikke den eneste. Takk.

Kristian Tangen:

Den neste på talemata er Stein Guldbrandsen fra Fagforbundet, etter det Helge Haukeland fra Norsk Arbeidsmandsforbund.

Rep. nr.14 – Stein Guldbrandsen, Fagforbundet:

Takk for det. Kamerater.

Takk Roar for en grei gjennomgang og vurderinger. Det jeg vil bruke tiden på er å reflektere litt rundt dette med partsforholdet og troverdigheten, det å jobbe over tid. I 2007 lagde vi bussbransjeavtalen. Den lagde vi etter at vi hadde krigen i flere hovedoppgjør. Grunnlaget var en enighet om at vi skulle lage en ny tariffavtale som skulle dekke hel bransjen, med et lønnsnivå og mer på linje med gjennomsnittlig industriarbeiderlønn. Hovedoppgjøret i 2008 oppnådde vi med litt definisjoner ett lønnsnivå tilnærmet 100% av gjennomsnittlig industriarbeiderlønn. I hovedoppgjøret i fjor hadde vi ganske vanskelige forhandlinger. Vi kriget om grunnlaget for hvordan vi skulle beregne dette. Vi ble enige om å lage et teknisk beregningsutvalg for bransjen. Vi har siden opplevd arbeidsgivere som har sabotert arbeidet, det er ikke framdrift, de leverer ikke det vi blir enige om. Ved dette mellomoppgjøret ser vi at bussbransjeavtalen har fått lavlønnsstillegget, selv om ikke alle er på bussbransjeavtalen slik at statistikken omfatter noen flere - men hovedtyngden av rutebilsjåførene er nå over på bussbransjeavtalen. Langsiktigheten i den enigheten vi hadde om at dette var en avtale med ett lønnsnivå mer på linje med gjennomsnittlig industriarbeiderlønn, der har vi en motpart som løper fra og som nå prøver å benekte. Når vi også hadde en enighet om å lage teknisk beregningsutvalg slik at vi skulle ha en felles forståelse av lønnsberegningen, så driver de å trener det arbeidet.

Vi har en tilsvarende sak i forhold til frisøroverenskomsten. I hovedoppgjøret i fjor slåss de for å få hevet noen vanvittig lave minstelønnsseter. Vi fikk til ett godt hovedoppgjør i fjor, med kraftig øking av minstelønnssetene for frisørene, men det er fortsatt svært lave minstelønnsseter.

Vi hadde en enighet, en protokollert enighet om at partene er enige om å trappe opp minstelønnssetene slik at de kommer på nivå med minstelønnssetene i frontfagene og at det skal holdes der. Vi avtalte en ytterligere øking ved mellomoppgjøret i år, en opptrapping. Når man da får resultatet for mellomoppgjøret i år, med et generelt tillegg på 2 kroner som skal legges på minstelønnssetene, får vi en reaksjon fra NHO-håndverk om at det er totalt uaktuelt. Der har vi en klar uenighet som vi skal kjøre med møter osv. Vi har en motpart som sitter og protokollerer en enighet om en opptrappingsplan, og et mål om et nivå. Vi har også en enighet om å lage et teknisk beregningsutvalg, det var i hvertfall uttrykt en enighet om at det tallmateriale som vi har for dette oppgjøret ikke reflekterer de som omfattes av oppgjøret, men igjen fullstendig trenering av arbeidet i dette utvalget. Det ligner stygt på sabotasje det de driver med! Resultatet er at vi har en skiflig enighet om å trappe opp og holde et nivå, men nei - det å trappe opp i år det sier de blankt nei til. I utgangspunktet må vi kjøre oppgjør, vi må få resultater i oppgjørene, vi har en motpart som det er vanskelig å ha tillit til på noe langsiktighet - så det er refleksjonen jeg ville gjøre. Takk!

Kristian Tangen:

Neste taler er Helge Haukeland, Norsk Arbeidsmandsforbund, etter det er det Jan Davidsen, Sekretariatet.

Rep. nr. 64 - Helge Haukeland, Norsk Arbeidsmandsforbund:

Dirigent. Representantskap.

Jeg vil knytte noen ord til det foreliggende lønnsoppgjøret. Det var vel sånn at staltipset langt på vei var 1 krone og en 50-øring på minstelønn. Med NHOs forpost-forfekting og det som Roar var inne på situasjonen ellers i Europa, så var det vel det som var realismen. Men med det foreliggende, selv om det er litt farlig å si det, så er vi vel langt på veg fornøyd i et mellomoppgjør. Vi mener at forhandlingsutvalget med Roar i spissen har gjort ett godt stykke arbeid. Mange av våre grupper fikk uttelling på minstelønnsstillegget på kroner 1, nå er jo det i seg selv ikke noen stor seier når du ligger der nede. To av våre grupper, renholderne og vekterne var ute i tunge arbeidskonflikter i fjor og fikk ett godt løft, men likevel så ser vi jo at det er garantitillegget som er med og løfter dem videre oppover. Vi kunne fått gjennomført fra ledelsen sin side det som er tatt inn under tariffpolitiske forutsetninger - at det skal være normgivende for ledere og andre grupper - så hadde vi vært lenger på vei og fått en mer forståelse for våre lavlønnsgrupper ute. Våre vektere har vært flere ganger på denne talestolen og gitt uttrykk både for frontfagsmodellen og andre ting. Denne gangen kommer de rimelig godt ut for å si det litt forsiktig, jeg skal ikke si kronebeløp de kommer ut med, selv om en god del av det er garantitillegg. Forventningen er nok der fortsatt, men stillestående tror jeg de også var godt fornøyd den runden her.

Ser en på det andre som foreligger så er det sluttvederlagsordningen som har fått ett skikkelig løft. Kompetanse og verdiskaping - vi skal ikke glemme hva som ligger bak i det brevet også - og på det løp som kan gjøres videre. Bilaget med overenskomst på likestilling mellom kvinner og menn vil NAF bilfalle det foreliggende og takke for den jobben som er gjort. Takk.

Kristian Tangen:

Jan Davidsen, Sekretariatet, neste og siste taler er Arve Bakke, Sekretariatet.

Rep. nr. 121 - Jan Davidsen, Sekretariatet:

Dirigent. Kamerater. Jeg har også lyst til å takke for den jobben som er gjort Roar, for det har gitt oss som skal følge opp i etterkant et veldig godt utgangspunkt. For de problemstillingene som vi sliter med i de områdene vi har avtaler som ikke ligger innenfor LO/NHO. Jeg har også lyst i forhold til å takke dere for hjelpen dere har gjort når det gjelder frisørene. Dette har vært et område vi har slitt med i mange år. Først nå når vi ser at vi i fellesskap får satt dette på dagsorden på en god måte, så begynner vi å se resultatene. Det som er viktig for de områdene som følger etter er det som gir legitimitet til frontfagsmodellen, nemlig vår evne til å drive fordelingspolitikk.

Det at vi i fellesskap innenfor LO-familien klarer å bruke vår samlede kampkraft, gjennom det som skjer i de ulike områdene, er jo også det som medlemmene må oppleve gjennom lønningsposen sin - når de kjenner seg igjen i de ulike tilleggene som gis. Det som er viktig for oss innenfor kommunesektoren, som er ett av de områdene som vi starter med nå, har vært dette med sammenlignbarheten mellom de ulike tariffområdene. Sammenlignbarhet ut ifra den ulikheten som ligger i avtalestruktur ved at man noen steder har vertikale avtaler. Vi har forskjeller i forhold til sammensetningen mellom kvinner og menn, hel- og deltidspromatikk og ikke minst likelønnsproblematikken som slår litt ulikt ut. Det å finne balansen i vektingen av rammene vil være en av de tingene som er lettest å få legitimert hele frontfagsmodellen, gjennom at folk ser at de kommer noenlunde rettferdig ut av dette.

Det som bekymrer oss litt i fra kommunal sektor sin del, er at vi ser at ledersjiktet vårt, akademikerne innenfor denne vertikale strukturen, gjennom lokale forhandlinger jevnt over henter ut langt større tillegg enn det vi blir fortalt er mulig gjennom de nasjonale forhandlingene. Det er i beste fall noe som gjør det vanskelig å gi legitimitet til frontfagsmodellen, for det kan ikke være slik at de som går på de sentrale forhandlingene - som har streikekraften i ryggen - er de som skal ta ansvar for landets konkurranseevne og økonomi. Mens ledersjiktet, administrativt så vel som politisk, ikke behøver å forholde seg til den samme virkeligheten. I løpet av en måneds tid endrer plutselig virkeligheten seg fra det du kan gjøre nasjonalt til det du kan finne på lokalt.

Det i tillegg er vi veldig glad for det som Roar var innpå når det gjaldt landsmøtet til Arbeiderpartiet. For det var mange gode saker der, men særlig det som gikk på hel- og deltidspromatikk er viktig for oss. Den gir de tillitsvalgte et mye, mye sterkere virkemiddel når dette kommer på plass til å få utøvet retten til heltid. For oss er det vel så mye å få bruke den fagligpolitiske kraften til å lage et arbeidsliv innenfor disse kvinnedominerte gruppene med hovedregel på hele stillinger. Både for det at vi vet det har betydning for lønn, men det har betydning for forutsigbarheten i livet til disse ansatte - men ikke minst konsekvensen dette har for pensjonen deres. En av de tingene vi ser som allerede nå kommer til å slå negativt ut for de deltidsansatte, særlig de med kort opptjeningstid, er jo det at man har gjort endringer i samordningsreglene. Det vil si at med realitetstjenestepensjonen vil de med lavest lønn, de som er tilbudt, husk på det "tilbudt", det er ikke alle som har valgt det, tilbudt lavest lønn oppgjennom tiden. De vil komme dårlig ut av det og det må vi også få reist ved dette oppgjøret at det er en problemstilling som vi må kikke på.

Det andre er at vi er opptatt av dette med grunnbemanningen, og det er det fordi vi ser det høye sykefraværet på dette området her.

Det er et veldig stort sykefravær, det gjør at å kombinere dette med hele stillinger og vikarkorps vil kunne redusere sykefraværet. Det fører inn på en annen ting som vi må se på - og det går på yrkesskadebestemmelsene.

Det er to områder i arbeidslivet som det åpenbart slår skjevt ut likestillingsmessig: det er heltid/deltid og rettigheten og muligheten til å få ut yrkesskade når du blir skadet. Det vet vi LO jobber med, og det må vi få satt enda større trykk i tiden fremover.

Roar var inne på at vi skulle komme tilbake til valgkampen. Det skal vi gjøre og håpet er nå at gjennom de vedtakene landsmøtet har gjort så skal vi klare å gjenreise en tydeligere rød arbeidsgiverpolitikk. Kan vi utvikle en rød arbeidsgiverpolitikk, mer hele stillinger, mer trygghet for jobben din og ikke minst at den enkelte skal sørge for å få lik uttelling for kompetanse om du har 7 års folkeskole, 3-årig videregående, høyskole eller universitets utdanning - ja så vil det også vært ett utrolig bra løft for oss alle.

Et bra gjennomført oppgjør nå i offentlig sektor vil selvfølgelig også være et godt grunnlag når vi skal inn i valgkampen. Tusen takk for jobben dere har gjort så langt. Takk.

Kristian Tangen:

Siste taler, Arve Bakke, Sekretariatet.

Rep. nr. 123 - Arve Bakke, Sekretariatet:

Gode venner. Det er jo et mellomoppgjør som er i tråd med det som var kravene i tilknytning til hovedoppgjøret: sikre kjøpekraften samt ha en lav- og likelønnsprofil. Hvis vi husker tilbake til i fjor, hadde vi også noen arbeidstidskrav. De kravene ble delvis løst i hovedoppgjøret, men er enda ikke endelig i mål fordi det krevde etterarbeid. Det etterarbeidet er ikke avsluttet. Jeg drar det frem for å vise at arbeidstid ikke bare er et arbeidsmiljøspørsmål - arbeidstid er også et tariffspørsmål.

I de fleste overenskomstene, kanskje alle, er det bestemmelser om at arbeidstiden skal avtales mellom partene på bedriftene. Vi skal ha arbeidstid offshore, store landanlegg og jobber borte fra egen bedrift. Hvorfor har vi avtalerett på det? Jo fordi det skal være tre hensyn vi skal ivareta. Den enkelte arbeidstakers ve og vel, bedriftenes muligheter for tilrettelegging av gode arbeidstider, men også samfunnets behov for at det er regulerte arbeidstider som ivaretar individet, mennesket sin helse og sitt vern. Samfunnet stiller de kravene, for samfunnet på den andre siden yter økonomisk bidrag - hvis du blir syk, skadet eller arbeidsledig. De kreftene i vårt samfunn som ikke er så opptatt av at arbeidstiden skal være regulert, er de samme kreftene som ikke er opptatt av - og ikke vil - at det skal være fellesskapsløsninger som skal finansiere når vi blir enten syke, skadet eller har mistet arbeidet. Så gode venner, vi må slå ring om både de lovbestemte rammene rundt arbeidstid - de tariffestede - klarer ikke vi verne om det så kommer vi til å bli angrepet senere på fellesskapsløsningene når det gjelder finansiering. Tro meg: det er høyrekreftenes sanne ansikt. Takk.

Kristian Tangen:

Da er det ikke flere som har bedt om ordet og vi kan anse debatten som avsluttet. Da er det oppsummering av Roar Flåthen, vær så god.

Avslutning

Roar Flåthen:

Til Heidi: når det gjelder kvalifiseringsvilkårene til sluttvederlag - vi har det også i AFP, men det er ikke noen tvil om at de kan virke veldig strenge. Jeg har ikke noe annet svar enn at du tar opp en problemstilling som også andre har vært opptatt av. Det må vi bare ta med oss, og se om det er grunnlag for å gjøre noe med det der det er åpenbare urimeligheter. Det må vi gjøre i forhandlinger med motparten. Vi tar de signalene med oss.

Når det gjelder det som Stein sier, med partsforhold og arbeidsgivere som saboterer: Du nevner buss og der skal jeg ikke si noe annet enn at der er det stort trykk fra vår side, både når det gjelder dere i Fagforbundet, Transportarbeiderforbundet og Jernbaneforbundet. Alle som har bussrelasjoner har et felles trykk på dette. I den grad vi kan bidra fra LO sin side så skal vi selvsagt gjøre det.

Når det gjelder frisørene, er det igjen et godt eksempel på at vi kan bli enige i et hovedoppgjør. Når det generelle tillegg skal fordeles, prøver enkelte arbeidsgivere å si at nei dette skal ikke vi ha, dette gjelder ikke oss og det er ikke i tråd med tidligere inngåtte avtaler. Det er som Stein sier når det gjelder frisørene: "har vi forhandlinger og møter og dette er vår klare oppfatning at det er vi som har kortene på rett hånd". En annen ting er når man hører arbeidsgivernes forslag til løsninger på sosial dumping - ja så vil de igjen ha en debatt om offentlig minstelønner i Norge. Vi har også en debatt ute i Europa i Europeisk fagbevegelse. Det kommer til å bli en vesentlig diskusjon på kongressen til Europeisk fagbevegelse nå i Athen i mai. Dessverre er det sånn at fagbevegelsen i flere og flere land går inn for offentlig minstelønner. Hvorfor gjør de det? Jo det gjør de for det de har mistet hånd om lønnsdannelsen - de har mistet kontrollen på lønnsdannelsen. Til og med tysk LO - DGB - går nå inn for offentlig minstelønn. Det er ikke fordi de mener at det er veldig bra, men de ser at de ikke har noe annet alternativ. Det er det som må være vår oppgave å sørge for at vi har kontrollen på lønnsdannelsen i Norge. Det er våre tariffavtaler, tariffavtalenes minstelønn som skal være basisen. Det betyr at vi har sterke motkrefter også i Norge, hos arbeidsgiverne og hos de borgelige. Det er ikke bare Madsen i HSH som har vært opptatt av minstelønn - også NHO har vært det.

Vi vet at FRP og Høyre mener stort sett det samme som arbeidsgiverne når det gjelder arbeidslivsspørsmål. Vi har mye å kjempe for også i Norge når det gjelder disse tingene. Vi har sammen i nordisk fagbevegelse - når det gjelder den debatten vi skal ha europeisk på dette - sørget for at vi skal ha formuleringer som gjør at dette er opp til det enkelte land. Og her skal vi ha suverenitet i forhold til hvordan vi vil organisere dette i Norge og Norden.

Helge, du tar opp at et lønnsoppgjør er mangfoldig. En ting er det generelle tillegg og lavlønnsstillegget, men vi har jo utviklet tariffavtaler som gjør at vi har garantibestemmelser. I fjor styrket man enkelte overenskomster, både garantibestemmelser, men også minstesatsene og satsene i overenskomstene.

Det betyr at mange av de som ikke får lokale lønns tillegg gjennom lokale forhandlinger, mange av de overenskomstene fanges opp av garantibestemmelser og av satsene i overenskomsten i tillegg til det generelle tillegg. Det er en av styrkene i våre tariffavtaler. Vi har mange elementer som sørger for at det er et gulv, og holder det, kan det godt være at en del overenskomster holder det nivået de har. Vi har sett at flere og flere av lavlønnsoverenskomstene hever nivået sitt opp mot 100%.

Dette er en tøff jobb. Uten garantibestemmelsene og det vi gjør for øvrig i overenskomstene, ville forskjellene vært mye større enn det de er - det er også et viktig element.

Vi må tro at det er andre som kan dele denne kollektive fornuften enn LO. Det gjelder andre grupper utenfor LO som også skal forhandle. Vi forutsetter at de legger de samme tingene til grunn. Vi ser at enkelte bransjer nå er på full vei på en lønnsutvikling som går langt utover dette. Finansnæringen er en av dem, spesielt i ledersjiktet og innenfor deler av finansnæringen. Vi har selv observert lederlønsutvikling gjennom mange år. Vi så at under finanskrisa ble lederlønsutviklingen dempet vesentlig. Jeg må si jeg frykter at når bonusordninger og alt kommer på plass igjen - ja så ser vi nok også noen stygge tall i framtiden. Det er en del av det som jeg mener vi også i fortsettelsen må kjempe for å holde høyt på dagsorden. Vi kan være glade for at Regjeringen nå i eierskapsmeldingen ytterligere strammer inn lederlønsutviklingen i de statlige bedriftene. Det hjelper noe, men det er langt igjen.

Når det gjelder Jan, kan jeg ikke si noe annet enn at vi støtter Fagforbundet fullt og helt. Jeg mener det er helt uakseptabelt at alle de som nå er unntatt av regulativer i KS-området hele tiden skal ha høyere lønnsutvikling enn Fagforbundet, FO og flere andre sine medlemmer. Alle som jobber skal ha en større lønnsutvikling enn de fleste innenfor det området. Det er klart at det skaper en uholdbar situasjon og det betyr at det må tas hensyn til når de skal drive lønnsforhandlinger. Der skal de få full støtte fra vår side. Når man diskuterer lønnsdannelse kan det virke som - i noen sammenhenger - at det spriker veldig mellom hovedområdene. Hvis man ser på gjennomsnittet for de siste 5 år, er ikke differansen så veldig stor mellom hovedområdene. Den er ikke større enn hvis man tar LO/NHO-området som helhet og stat og kommune er ikke differansen mer enn 0,2%. Det betyr at frontfagsmodellen og det å ha kontroll på lønnsdannelsen den virker. Det er ingen grunn til ikke å tro det, selv om det er de som hevder at dette ikke fungerer lenger for det gjør det i aller høyeste grad. Vi er veldig spent på de forhandlingene som skal skje, både i KS-området og Staten og forhåpentlig vis i løpet av denne måneden så ser vi resultatene også der.

Når det gjelder Arve, er det ikke mye annet å kommentere, enn at han sa det veldig klart og tydelig at arbeidsspørsmålet og arbeidstid er viktig - både i tariffsammenheng og i lovsammenheng. Det er viktig at vi kjemper for å opprettholde de rettighetene vi har. Vi ser at arbeiderigverne, og ikke minst de borgelige, prøver å angripe oss hele tiden på disse områdene.

Jeg tror det er i hovedsak det jeg behøver å kommentere. Da overlater jeg ordet igjen til deg Kristian.

Kristian Tangen:

Da er vi klare for å behandle forhandlingsresultatet i Mellomoppgjøret LO/NHO. Det er 100 stemmeberettigede i salen. Vi har ingen andre forslag enn det som ligger fra Sekretariatet – og det er å godkjenne forhandlingsresultatet i Mellomoppgjøret 2011 mellom LO/NHO. De som er enige i dette forholder seg i ro, de som er i mot viser med stemmetegn.

Det stemmes. Da var det enstemmig vedtatt.

Da takker jeg salen for ett godt samarbeid og gir klubba tilbake til Roar for avslutning.

Roar Flåthen:

Takk Kristian for god møteledelse. Vi ses i Stavanger neste gang. Jeg ønsker alle en god påske og anser møtet for avsluttet. Vel hjem.

Ajourført: 14.04.11

Navnefortegnelse over representanter

Til

LOs Representantskapsmøte 14.04.11

ARBEIDERBEVEGELSENS PRESSEFORBUND (APF)

1. Tore Sjølie Vararepresentant

EL & IT FORBUNDET (EL & IT)

2. Vidar Hennum
3. Monica Derbakk
4. Jan Olav Andersen
5. Hjørdis Henriksen
6. Ove Toska
7. Svein Davidsen

FAGFORBUNDET

8. Geir Mosti
9. Oddbjørg Strømme Vararepresentant
10. Jan Helge Gulbrandsen
11. Bjarne Robstad Vararepresentant
12. Forfall representant og vararepresentant
13. Forfall representant og vararepresentant
14. Stein Gulbrandsen
15. Forfall representant og vararepresentant
16. Anne Bondevik Vararepresentant
17. Roger Heimli
18. Merete Dahl
19. Forfall representant og vararepresentant
20. Forfall representant og vararepresentant
21. Forfall representant og vararepresentant
22. Karin M. Mathisen Ikke møtt
23. Ingvild Bø Moberg Vararepresentant
24. Ola Harald Svenning Vararepresentant

FELLESFORBUNDET (FF)

25.	Hans-Christian Gabrielsen	
26.	Steinar Karlsen	
27.	Eli Ljunggren	Ikke møtt
28.	Anne Marie Pettersen	Vararepresentant
29.	Eldar Myhre	
30.	Kjell-Olav Rømo	Vararepresentant
31.	Per Johnny Voldseth	
32.		Forfall representant og vararepresentant
33.	Inger Helene Helgesen	
34.	Roald Stykket	
35.	Cecilie Søllesvik	Vararepresentant
36.		Forfall representant og vararepresentant
37.	Grethe Jusnes	

FELLESORGANISASJONEN (FO)

38.	Mimmi Kvisvik	
39.	Cato Brunvand Ellingsen	
40.	Ellen Galaasen	
41.	Anna Sabina Soggiu	

FORBUNDET FOR LEDELSE OG TEKNIKK (FLT)

42.	Ulf Madsen	
43.		Forfall representant og vararepresentant
44.	Trygve Westgård	

HANDEL OG KONTOR I NORGE (HK)

45.	Peggy Hessen Følsvik	
46.	Bjørn Mietinen	
47.	Mona Christine Bjørn	
48.	Sonja Hjelvik	
49.		Forfall representant og vararepresentant
50.		Forfall representant og vararepresentant
51.	Viggo B. Andresen	
52.	Vivian Rødvik	Ikke møtt
53.	Knut Bekkevold	

INDUSTRI ENERGI (IE)

54.	Lill-Heidi Bakkerud	
55.	Astrid Refsdal Henden	Ikke møtt
56.	Einar Ingeborgvik	
57.	Ole-Kristian Paulsen	
58.	Steinar Nordahl Pedersen	
59.	Irene Sandhåland	
60.	Marit Lorentsen	

MUSIKERNES FELLESORGANISASJON (MFO)

61.	Hans Ole Rian	
62.	Anders Hovind	

NORGES OFFISERSFORBUND (NOF)

63.	Torbjørn Bongo	

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND (NAF)

64.	Helge Haukeland	
65.	Kjell Norman Borglund	Ikke møtt
66.		Forfall representant og vararepresentant
67.	Thor Sannæss	Ikke møtt
68.	Eva Jenssen	

NORSK FENGSELS- OG FRIOMSORGSFORBUND (NFF)

69.	Geir Bjørkli	

NORSK JERNBANEFORBUND (NIF)

70.		Forfall representant og vararepresentant
71.	Janina Hortman	Ikke møtt

NORSK LOKOMOTIVMANNSFORBUND (NLF)

72.	Roald Nyheim	Vararepresentant

NORSK NÆRINGS- OG NYTELSESMIDDELARBEIDERFORBUND (NNN)

73.		Forfall representant og vararepresentant
74.	Akhtar Hussain	Ikke møtt
75.		Forfall representant og vararepresentant
76.	Ann Kristin Kvaløsum	
77.		Forfall representant og vararepresentant

NORSK POST- OG KOMMUNIKASjonsFORBUND (NPK)

78. Ingeborg Anne Sætre

79. Hans Fredrik Danielsen

80. Thore Strøm Vararepresentant

NORSK SJØMANNsFORBUND (NSF)

81. Anita Furuviik

82. Jahn Cato Bakken

NORSK TIENESTEMANNsLAG (NTL)

83. Dag Agledal

84. Anita Busch

85. Bjørn Halvorsen

86. Helge Løbergslid

87. Hanne Nordhaug

88. Fredrik Oftebro

89. Anita K. Solhaug

NORSK TRANSPORTARBEIDERFORBUND (NTF)

90. Torbjørn Reigstad Vararepresentant

91. Terje Samuelsen

92. Magne Mathiassen

93. Pål Aronsen Vararepresentant Ikke møtt

NORSKE IDRETTSUTØVERES SENTRALORGANISASJON (NISO)

94. Forfall representant og vararepresentant

SKOLENES LANDSFORBUND (SL):

95. Anne Finborud

ØSTFOLD FYLKE

96. Åge Hansen

OSLO FYLKE

97. Roy Pedersen

AKERSHUS FYLKE

98. Iren Bekkevold

HEDMARK FYLKE

99. Peder-Arne Farberg Vararepresentant

OPPLAND FYLKE

100. Forfall representant og vararepresentant

BUSKERUD FYLKE

101. Forfall representant og vararepresentant

VESTFOLD FYLKE

102. Lene-Britt Johannesen

TELEMARK FYLKE

103. Anne Grethe Wilhelmsen Vararepresentant

AUST-AGDER FYLKE

104. Anne Kari Mentzoni

VEST-AGDER FYLKE

105. Heidi Fredriksen

ROGALAND FYLKE

106. Rolf Bersås

HORDALAND FYLKE

107. Ørjan Myrmel

SOGN OG FJORDANE FYLKE

108. Forfall representant og vararepresentant

MØRE OG ROMSDAL FYLKE

109. Anja Gabrielsen

SØR-TRØNDELAG FYLKE

110. Bjørn Inge Fossmo Vararepresentant

NORD-TRØNDELAG FYLKE

111. Leif-Ketil Lorentsen

NORDLAND FYLKE

112. Tor Sæther

TROMS FYLKE

113. Anne Britt Fallsen

FINNMARK FYLKE

114. Øystein Hansen

SEKRETARIATET

115. Roar Flåthen

116. Gerd Kristiansen

117. Tor-Arne Solbakken

118. Ellen Stensrud

119. Erna Hagensen

120. Hans O. Felix

121. Jan Davidsen

122. Mette Nord

123. Arve Bakke

124. Anders Skattkjær

125. Sture Arntzen

126. Leif Sande

127. Jan-Egil Pedersen

128. Tone Rønoldtangen

129. John Leirvaag Forfall

VARAREPRESENTANTER TIL SEKRETARIATET

130. Trine Lise Sundnes

131. Kristian Tangen

132. Rigmor Hogstad

133. Odd Christian Øverland

134. Roger Hansen

135. Jonny Simmenes

136. Kjell Atle Brunborg Forfall

137. Jacqueline Smith Ikke møtt

138. Renee Rasmussen

139.	Egil Andre Aas	Forfall
140.	Stein Grøtting	Ikke møtt

HK FAGBEVEGELSE

141.	Odd Erik Kokkin	

AOF NORGE

142.	Tove Johansen	

LOs KONTROLLKOMITE

143.	Steinar Karlsen	(Representant nr. 26 for Fellesforbundet)
144.	Tom Røisi	
145.	Kristin Nielsen	Ikke møtt
146.	Kjell Mjaatvedt	

SAMARBEIDSKOMITEEN LO/DNA

147.	Jens Stoltenberg	Forfall
148.	Helga Pedersen	Forfall
149.	Raymond Johansen	Forfall
150.	Finn Jota	Forfall

SØRMARKA AS

151.	Berith Bergersen	

GJESTER – TIDLIGERE TILLITSVALGTE I LOs LEDELSE

152.	Liv Buck	Forfall
153.	Ole Knapp	Forfall
154.	Leif Haraldseth	Forfall
155.	Svein-Erik Oxholm	
156.	Esther Kostøl	

157.	Yngve Hågensen	Forfall
158.	Jan Kr. Balstad	
159.	Evy Buverud Pedersen	
160.	Gerd-Liv Valla	Forfall
161.	Finn Erik Thoresen	Forfall
162.	Bente N. Halvorsen	Forfall

LOs DISTRIKTSKONTORER

163.	Ulf Lervik	
164.	Kari Hauge	
165.	Hege Sjøberg	
166.	Iver Erling Støen	
167.	Kim-Louis Belaska	Forfall
168.	Per-Kristian Finstad	
169.	Irene B. Haukedal	
170.	Agnes Norgaard	
171.	Elisabeth Haaversen	
172.	Øystein Hansen	Forfall
173.	Roger Pilskog	Forfall
174.	Arvid O. Langeland	Forfall
175.	Rune Solenes Opstad	
176.	Jan Thore Martinsen	
177.	Rune Hallstrøm	
178.	Rita Lekang	Forfall
179.		
180.	Bjørn Johansen	Forfall

LOs ANLEGGSKONTOR I HAUGESUND

181. Kåre Karlsen

LOs OFFSHOREKONTOR I STAVANGER:

182. Arne Larsen-Fløisvig

LO-KONTORET I BRUSSEL

183. Knut Arne Sanden Forfall

LO-AKTUELT

184. Svein-Yngve Madssen Forfall

KARTELLENE

185. Klemet Rønning-Aaby Forfall

ERNST & YOUNG

186. Kjetil Andersen Forfall

